

BOLLA DÁNIEL

1989-ben születtem, Szombathelyen.

Kiskorom óta szerettem az aktív és terhelő mozgásokat. Rengeteg futóversenyre vittek mikor általános iskolás voltam, ahol mindig szép eredményeket értem el. Aztán 1999-ben a családnk egyik pesti ismerőse hívta fel édesanyám figyelmét arra, hogy felvételt hirdetnek a Magyar Táncművészeti Főiskolára (ma már Magyar Táncművészeti Egyetem). Édesanyám megkérdezte, hogy lenne – e kedvem megpróbálni. Én csak mosolyogva igent mondtam. Persze fogalmam nem volt róla, hogy mi vár rám. A balett, mint kifejezés nem igazán volt az akkori, 9 éves szótáramban. Nem is igazán tudtam, mi az... Az egészben csak az tetszett, hogy mozgás és Budapest. Sikeresen felvételt nyertem az osztályba, ahová akkor 28 fiút vettek fel. (ebből csupán 4-en végeztünk a 9 év után). Szombathelyi gyermekként nagyon nehéz 9 év volt, főleg a kezdetekben. 9 évesen nem volt könnyű elszakadni ilyen messze a szüleimtől, de megérte, mert rengeteg tapasztalattal és önállóságra neveléssel gazdagodtam.

Nagyon sokat köszönhetek mesteremnek, Szakály Györgynek, aki mindig arra nevelt, hogy nem szabad feladni, mert mindig lesznek az életben és a színpadon is akadályok, amikkel meg kell küzdeni és csinálni kell tovább.

A Főiskola elvégzése után rögtön Az Egyesült Államokban kezdtem a pályafutásom egy amerikai társulatnál, (Columbia Classical Ballet Company). Sajnos csak 4 hónapot tölthettem itt, mert egy balszerencsés vízumprobléma miatt, haza kellett utaznom. Akkoriban még nem mentek olyan könnyen a munkavállalói vízummal kapcsolatos ügyintézkések... Mindenesetre rengeteg dolgot tanultam itt egy kiváló igazgató vezetése alatt.

2010 – ben Juronics Tamás keresett férfi táncosokat a Szegedi Nemzeti Színház Tánckarába, ahová azonnal fel is vettek. 4 gyönyörű évet töltöttem ott, de mivel egy idő után nem kaptam olyan kihívást technikailag, ezért szomorúan ugyan, de beláttam, hogy változnom kell.

Így utam Sopronba vezetett, ahol a Soproni Petőfi Színház balettegyüttesébe nyertem sikeres felvételt. Demcsák Ottó vezetése alatt, sok szép szerepet táncolhattam el. Az egyik táncelőadásunkat 2016-ban Szarvasra vittük el, ahol az V. Magyar Teátrum Fesztiválon a legjobb férfi táncművésznek járó díjat vehettem át.

2016-ban aztán a magánéletem Miskolcra hozott. Így büszkén csatlakoztam a Miskolci Balett kiváló csapatához. Nem volt számomra ismeretlen Kozma Attila a társulat vezetője, hiszen korábban dolgozhattam vele a Szegedi Szabadtéri Játékokon.

A tanítás mindig is érdekelt. Édesanyám kiváló pedagógus, így a legjobb példa ő nekem. Tanítottam korábban Szegeden is és Sopronban is, de nem szakközépiskolákban. Miskolcon viszont boldogan mondtam igent, mikor lehetőséget adtak, hogy a Bartók Béla Zene – és Táncművészeti Szakközépiskolában oktassak klasszikus balettet.

Nagyon nehéz és alázatot követelő pálya a miénk. De azt gondolom, hogy egyben gyönyörű is, és aki elég keményen küzd, az érezni fogja, hogy milyen boldogságot jelent, mikor a néző nekünk tapsol!

Kiváló kollégáimmal együtt arra törekszünk, hogy legjobb tudásunk szerint készítjük fel a növendékeket arra, hogy a rögös és kihívásokkal teli út végén, egyszer majd nekik tapsoljon a közönség.